

22.1.48, יום ה', יא שבט תש"ח.

במקור ישראל: כסרתי לו על מסיבה ישובית רחבה של ראשי המכללות והארגונים להסברת
המסגרת, הוא רוצה גם פגישה עם כסר מפקדים. כסרתי לו על השיחה עם נובל. אמר לי שישלח
במקור לסדום גואל לוויצקי, מ"מ בחי"ש, עבד בשי ערבי, - בענין ירושלים קיבל ישראל שני
מסמכים מדויקי ומלויצה, הדורשים לקחת משם ישראל, הערכה כלומר ולאדם, אבל מתאוננים
שעושה הכל לבדו, אין עבודה משה. ישראל מציע משה דיון לירושלים.

דן המגדל (היה זה אמנון) מתאונן על ישובי השומרון האין. הולכים צרכי העתה. עיכר
הוראה לישובים ואינם מקיימים אותם. ישראל רוצה לכנס הישובים בשומרון בשחוף
טקולניק, יעצתי לקחת גם מיטחו מהתאחדות האכרים).

- פרלסון וסושיניז לפני שבועות אחרים דרש פרלסון פגישה עם היכל. לא קיבל. אבל
קיטיליוב אמר לו שעושים משהו. עכשו פנה קיטיליוב כשם פולר לסדר שלום בין מ"א
ובין יצו, שיכליל גם אבו-כביר, יעזור, בית-דגן. שכונת המכבי (הושביה עזבו אותה
ורק ההגנה יושבת שם) תפונה, חוגדר והכרז כ- *ms muns land*, ואז יצטרפו
ליהודה את שכונת וולובלסקי למ"א. אכרתי שלום - כן, אבל יצו הערבית ~~אז~~ מהמשתט עד
הכיתה ~~אז~~ וקר בכלל. פרלסון שואל: מה בויברחטורשים? הם דורשים אחריות כללית. אנחנו לא
יכולים לקבל אחריות על הפורשים. ישראל אומר שאפשר באותן לא דמי לבוא בדברים אם
הנורשים. כאשר עשו בענין בני הדיקוק.

- ממקור מספר אנשי הויש שיש לו ייחס אינו מראה הוצאת אנשים לדבר אחר, נחוצים
לו להגנה מ"א 750 איש, יש 500, השבוע יקבל 200-250 איש שהאכנו. בסרונה מתאכנת
מלוגה של 150 איש. בעוד 10 יום תגמור אמוניה. ישראל דרש להלכיש מלוגה ז' מדים,
אבל גייסס טוען שהוא צריכהלהחילף אנשים הנמצאים כבר 3 שבועות בחזית. ישראל רצו
לקחת 250 אנשים משמרון קור, אבל סחר אז בסבה יוצאים 250 איש מאומנים לירושלים,
הוא גם שלח 120 איש לנגב. צבי מעורר שאלת המשכורת - למעלה מבני 25 אינם חייבים גיוס
וידרשו שכר של 50-60 לא"י לחודש. צבי מציע לתת לבייחם וידן 600 פנויים ולאמן אותם
במשך שלושה שבועות. זה, לדעתי, לא מספיק. איסון של 300 מטפיק אולי לחיות בת"א,

אבל לא לרשתות ח"א. הוא צריך להיות יותר ממושמע, ממוסדר ומהונך בהליכותיו. ישראל הוציא לדרוש מגייס ומדן להקים כ"א שהם שתי פלוגות, ובכל פלוגה מחלקה אחת מאומנות; העלובות יכנסו מיד לאימונים, ויהיו פועלים למשטר. באופן זה לא יוכלו להכנס לטעולה לפני 3 שבועות.

- אחד: לאחר כוא שאל נחקימה ישיבה: שאל, ישראל ג., כרוך רבינוב, יוסף יזרעאל, דוב בוגאר ואחר. שאל הניע להם זכות קדימה בעליה לאנשים מאומנים - ולהגביר האומנים בחו"ל, ביוחד במחנות. הובע חשש שאם יבוא נוער מאורגן - החנויות יחסמו אותם. (הגין לזה היקון פשוט: יבוא ישר לביוס) נחעוררה שאלה א על גיוס מ"מ ומ"ב בין המסודנים האר"יים בחו"ל. דרשו מקודה מסוכנות בענין זה. למען גייס כל הסעונים גיוס יש לדעה המתיעצים צורך בעשרה אנשים מן הארץ. בן ארי הכין תקציב של 3000 דולר לחודש, כשישלחו 4 אנשים נוספים למטה הכללי, 3 לצפון אפריקא, 2 להונגריה, 2 לרומניה, 1 לאבסטרית, 1 לאנגליה. אימון סוראי ימשך בחו"ל 30 יום, ויעלה בממוצע 30 דולר. יחידה בת מאה איש תעלה 3000 דולר לחודש.

- לאילת יש 600 אנשים: קבוצת הצופים מעין גב (70 איש), נוער עובד מבבת (75), "נחשו"ים" בקריית ענבים (80), נוער סקבוצת שילר (50), קבוצת מנוער המוסבים (50), המנועה המאורגנת דגניה ב' (45), גבתי רוצה לקחת כחש"צ קבוצה של 50 איש, ויש בודדים ב"ט"ר איש, רוצים לצרף מהגדנ"ע בח"א (150). כחי המורחב: רנועני מבבת - נמצא השנה השלישית כצלחה. נוער בעין גב - שנה שניה כצלחה. נחשולים - שנה שניה כצלחה. קבוצת שילר רק מתחילה עכשיו באימונים. הנוער המוסבי כולו מאומן. רק לנוער בעין גב יש קצת אימון סימלי. טייסים? אין. יש לצרף מוסחים לאימונים.

- ההתקפות בינתיים מהטירות. ב-9.30 הודיעו לנו שהבוקר בשעה 6.30 יצאה טיירת מטא בח"א לירושלם, ע"י מקוה גלוח אליה מנדר עם 5 נוסרים בסיקורו של מ"כ אלי שמיר. ביעזור ההקפה כירות ובפצצות. חסשת הנוטרים ואולי נהרגו במקום. הסנדר נשרף. המ"מ יעקב שכטר, ממקד א השיירא נמצע. שלוש מכוניות מטא הצליחו להגיע לראשון שאר המכוניות חזרו למקוה.

הותקפה הבוקר גם שיירה שניה, שיצאה הבוקר בשעה 6.45 מירושלים (25 מכונות) ע"י קסטל. הדג ומצוע הועברו לקריה ענבים. השיירה תקועה ע"י הקריה.

- אלון מסלגרף: הזמין 10 תותחים (75) עם 10.000 פגזים, *Shell*, 5000 רובים *Lam field*, 200 ברז, 10,000,000 כדורים כרישים. את הבזוקות עומד לשלוח באוויר (סכסוך אחד במכרז חסר).

- שאלתי ד"ר מאיר על סיכור והלר. לדעתו הלר עולה במהירות הפיכתו ובחזירתו, אבל אינו קואופרטיבי, לא דן על העניין רק לגופו, ויקניס באפיו הפרוסי (התרמסות ותוקפנות) התאור הזה נראה נכון, והבחירה בין שניהם חלויה לדעתי, מי יהיה בן זוגו הציוולי. אם יש לנו איש דינמי ותקיף ציווילי מספיק סיכור - כמובחן צבאי. אם יש לנו ציווילי שאינו אלא אוטיניטסטרסור סוב - טוב לנו הלר. מי שהלר יקלעלץ ביחסים - יתקן הציווילי.

- כהנא ממועלי א"י מסר לי שהאיחוד האזרחי הציע לו להצטרף לראש אליהם, לא נתן להם תשובה ברורה, כי ביקש לשטות מה יציעו. חיפש שקולגיק להחיעץ אתו ולא מצאו. הוא בא אצלי בתביעות ושענות אחדות: שוחח עם יוסף יזר. על אגף דתי, בינחיים הודיע ישראל שבמא הוקם אגף דתי במחלקת כוח אדם (לטפל בכשרות, פלוגות דתיות, רבנות צבאיות?) ויש ועדה דתית מורכבת מוסרמן, יוסף יעקבסון ויוסף יזר. מה מקומם איפוא?

הנתיחו להכניס לעבודה בגיוס ברנהלץ, נציגם. והוא אמנם קיבל שחרור מהמדור לשימול בעולים ע"י הסוכנות, אבל למעשה לא נכנס לאגף הדתי, כנראה מפני שלטה"ם אין עדיין איש. הובטח להם גם להכניסם במפקדות המקומיות נציגיהם, והוא מסר הרשימות ליוסף א. יזר. אבל למעשה לא הוכנסו. הוא טעיר גם על צרכי הבטחון של המחנות שלהם "יסודות" במדיאל, "מסורה" ברא"ל, "נצח ישראל" ברמת הדר.

- אטר, שבעון אלחנן בודי ערכה יש מעינות אלה (מצאון לדרום) עין ערום (ודי פיקרא), עין חוסב, עין ויבה (מועלא), עין פליחה, עין גידיאן, עין א-דמא. לדעת שטעון המקום החשוב בנגב עסק עיקמי (5 קילו. אורך, 3 רוחב) באנגליה *Jyfi*.

זוהי רמה בישראלית מעובדת, שאלט שני הוא גבל ליסן (957 מטר גובה). בודי רומן המוליך אליו סללו הרוסים דרך. לאילת יש דרך ביבשה (ערבה) בים ובאוויר. במסיים - בית אשל וסדים. יש להקים שני שדות חקופח! בודי מועליל ובאילה. גריכים להיסטר בדרום ע"י גב אל עקבה, כבעה (נקודת הגבול), שם יושב ויליאמס אנגלי וחוקר החצבים. יש לו שם ביחן אי ג'זרת אל מרעון (אי-מרעון). לא ברור למי שייך האי. באות שליו ספינות דייגים.

גדלו - שני דונמים (יש אומרים 10 דונם) - שמעון סביע ע"י כל מעין מחלקה (35 אנשים), על יד הבסיסים העיקריים שהי מלוגות (באילה, גדיאן, ומועליל) מלוגת (120 איש). מזה של 3-40 מטר אפשר יהיה למרוק ולמעון. כל הכוח בערך 600 איש - כמובן וכסורין.

בהיעצות עב חייס זינגר (ק. פלמח), אסי המבורגר, גדעון ברץ (קסטן הובלה כצבא) בר-כוכבא, אסד"קה ויוסף יזר, באו הסלושה לידי הסקנה שהדברים האלה דרושים. 4 בולדויר (מיישר דרך), 10 סון עסודים להיל, 14 סון מיל, 6 מבדלי סודה לשמירת, 12 גרסוריס (5 כוח סוט כ"א), 2 גרסוריס גדולים (12/2 כוח סוט). לנקודות המרכזיות, 13 מטבחי סודה, 4 סנקרים לבים, 2 כשאכות ניידות קטנות, 2 גרז'ים כפונעים, 4 גרימים, 350 אהלים (אהל לשנים), 2 מכוניות כלי עבודה, סנקרים לבגין, מכוניות-סנקיקה, 24 סיכלי בגזין, 12 סיכלי מיס כמלאי, 5 מכוניות כסוריות נושאות ברץ, 5 ג'יפים כסוריים, 20 מכוניות שוריות; 54 מכוניות להובלת האנשים והציוד, אספקה ל-600 איש לשדה שבעות, 6 מכוניות בגי 10 סון להובלת הבולדוירים, 4 סירות שיעברו כיבויחן כמה זה יעלה? לא יודעים.

מטרה יש (לפי מה שידוע) בעין חוסב, כרנוב, עסלוב, עוזה אל חפיר, אום-לשרש, ובית עזוב של משרה בעין גדיאן.

בר כוכבא ירשום ימאים לשלוש אניות דייגים. בארץ יש ספינה אחת (לחברה רדום אסריקאית) באיסלית ובאמריקא אפשר לרכוש עוד אניות.

כוח האש של ברזי הנגב הדרומי הוא (לפי אומדנא) 5000 רובים. כיקשהי להביא לי הקציב - והמומחים (אסי וחיים זינגר), ותכנית של מירות סורמירו (פילר).

- בערב יוחנן. בחיטה סידרו הערבים בלוקדה על חישוכים היהודים ולמנוע התחבורה לגליל ולמזרח הערביה. 2-3 ימים זה הצליח, ואיש חדר הכרמל לא יכול להגיע לא לבתי מדרשים ולא לגליל. הנחל נחתך למעשה מכל היחוס היהודי. למרוץ בלוקדה זו השתמשו בייצוק מים. המל בחרה ימיו די חומה בטח. - חין בחרה המרוץ השני קוד (יש משח ד. ויש סיכאל - ואין איש עבור מרכזי, תכנית הפיגוצים קבע סיכאל, היא הצליחה. יוחנן דורש שאקבע בטעות מרכזיות בחיטה. דרושה הסכרה לערבים, וגם ההראות - אם כי הפיגוצים הועילו, הערבים טמקטים שלום, אבל אינם שליטים בערבים, אם כי גם המורעים אינם שליטים, ובעיריה נמשכת העבודה היהודית-הערבית. מצב הרוח בקרב היהודים עכשיו לא רע, אבל בימי הבלוקדה שלט יאוש וחשכו שההגנה בחוסרה אונים. הבלוקדה נעשה ע"י כספר צלפים לא רב. עכשיו הערבים מדוכאים, המיוחמים סגורות, רבים עזבו. במקרה של חידוש הבלוקדה ע"י ערבים, יש, לדעת יוחנן, "להכריז עוצר" - כלומר לירות לרחובות הערבים, להכטיק התחבורה וע"י כך האספקה (סיר קומצים אצלם המיירים, מחוסר סידור ומשכעת, וההסון סובל).

בגליל מקרבי מצב רוח סדכא. יש כנוגיות גדולות מזוינות יפה, ואנהינו לא מצוידים, ולכן יש להחיש להם מוקשים, - חיות נשיו כסיונות במוקשים במבוינות הרצליה (נזכחו יוסף ר., שלמה ג., וז. רסנר) ואפע"כ מהטס יוסף ר. להזמין מוקשים - כי חיים אינו כאכין בהם.

- סוכיה ארזי בא מחיטה בקרב הערבים דכאון. היהודים בהדר חולשים על שכונות נוצריות וגם מושלמיות. יש לנו יותר אנשים וצידוד יותר טוב. על הועדה חלאומים יש לחץ רב כבד טוהרים ערבים הזקוקים לכנוחה. הם סוענים שכל האספקה לערבים - קמה, סכר ועיר - באה דרך חיפה. "הועד רלאומית" סבורה שדרוש להיפה שקט, בכל אופן לא לקפץ כראש הטלחמה. דוגמאי נזרקה לפני שבוע מצבה על אוטובוס יהודי, נחרגו

ששה יהודים, צלמים ערבים החלו לפעול. באותו לילה באה תגובה יהודית חריפה, וגם
למחרת (בפעם השנייה חסר חומר נמץ) פוצצו גרבי, שני בחים, ירו ברחובות לערבים -
נעל פחד על ערבים. הערבים סוערים שהפאזה נזרקה ע"י "זרים" - ע"י אנשי שכס. בתגובה
הזו נהרגו, לדברי הערבים, 50 הרובים ולמלה טמאה פצועים, יש בריחה מהעיר.
אמידים יוצאים ללבנון, רבים יוצאים לנצרת, לג'נין ולכפרים הערבים, אומרים ש-25
אלף עזבו. עזבו באכזב כעשרים אלף. סו-ריים, טכילים, פועלים זרים, נרחו פועלים
שקבדו בבתי זיקוק לג'נין.

אחבול יצאה מילאת ערבית (חכים ועבד אל רחמן סאסא מורד ויוסף צהיון) למצרים.
יטברו לסוכהי ועת הועדה בחיפה? או כירחיק הכריונים שלו - או שהם יתפטרו והיפח
תחרוקן מהחשבה הערבים, כי אין בכוח הערבים לעמוד בפני היהודים. יורשו מהפופחי
הוראות בכתב להפסיק הפעולות הגורמות לתגובה יהודית. - דוד דיבר עם הכים לפני נסיעתו.
הכים הוא יויד מרוק ודוד הציע לו שיסביר לפרוק מהחלוקה הכרחית.

- זיאמה בא אצלי בערב. לדעתו צריך קטלן לסלגרף לדיקונשטיין שיסדר סיד מלוות
לסוכנות לשנה אחת (מיליון דולר) - ואז זה יסודר. אנב מודיע זיאמה שהלר הוא
טיעה ב". מהלל מאוד את שיבר. - הוא מציע להטיל על איתן כימול בעהוני חוץ (הצעת
טובה!) או להביא הנה את פרלמן. זיאמה מסכים לתת בורשטין להמברה כלפי פנים,
בהנאי שאם יודוש אותו חזרה - כשהחנאים יחייבו זאת - יקבל אותו.

- ביהן וחסי בקרב בא אצלי קוסליוב. לפני סאסא מהרשיים מנה ^{היה} להיכל למנוק צרת
הפליטים, ושניהם יקראו לצבור להרגע. ולשמור על השלום ולהשאר בביתו. מזה לא יבא
כלום. הערבים תקפו (לא היה הסכם? קיטלוב? לא) לאחר נסיעה רוקח חידש פרלמן
הבקשה להקטש עם הערבים לפידור הסכם. זה היה בימי ההתקפות של אצל בימו - כשנצרת
בה אנרכיה גמורה. שרחמים ערבים ה תלסו על העיר - וזחקו הצדה את אנשי העיריה.
טצב זה נמשך שבועים, לא רק טצב העיריה אלא גם טצב השלטון האנגלי נעשה לבלתי
נסוא. אז נולד רעיון ההסתובים. האנגלים ביקשו אז שה"א תסכים לכך, אחרת יהרסו
ההסתובים. אנשי מ"א לא התנגדו להסתובים. אח"כ נתברר לאנגלים שלסתובים איך ערך.

ונהעוררה שוב השאלה על הסכם. גם המושל בא למסקנה זו - שבלי הסכם לא יעמוד הקיר. המושל וקיסליוב בררו אז מהו חוכן ההסכם? שטח או פונקציה (תחבורה, נמל, פרדסנות - זוהי פונקציה). לפני 4 ימים בא המושל ואמר שהערבים דורשים להסיר שכונת המכבי, כי נכנתה שלא כדיון, והאזור הוא מסוכן, יורים וכו'. קיסליוב אמר שאין עוסקים עכשיו במיכון ערים, ואם יהרסו שכונה יהודית - אין ערבה שלא יהרסו בחים ערבים. ההצעה אז ירדה מהפרק. באה הצעה חדשה להקיף אותה בדרי מיל. בינתיים נתגברה עיריית יפו, וביהוד נהחזק הועד הערבי העליון, רפיח חסימי לקח הענינים בידו. הממשלה הכירה בועד זה, העירייה והועד הקימו ועדה-במחוק, שהממשלה מכירה בו. אצל הערבים נתגלתה נטיה להרחיב שטח ההסכם, שיכלול הסטח עד יעזור. היום קיבל השובה מפרלסון שהתיעץ עם מי שהתיעץ והוא יסכים רק עם רמלה היכלל. קיסליוב השתומם.

שאלתי קיסליוב: היות וכאן יש שלשה צדדים - יהודים ערבים וממשלה, מטעם איזה צד הוא מדבר אלי? ענה: מטעם המושל. אמרתי לו שאינני מוכן לדבר עם המושל באמצעותו. אם למושל נחוק משהו אלי - יפנה אלי ואומר לו מה שאומר לו.

23.1.48, יום ו'.

בשכונה ורבע בא אצלי דר ברט. החלט כבר פה אחד (אם כי נגד דעתי) על מגבית של 2/2 מיליון, בתקווה לאסוף מיליון ו-4/3 או שני מיליונים. הוא לא מאמין באפשרות כאן כזה - אבל לא הצביע נגד.

דרשתי ממנו 15 אלף לא"י בשביל הוועד הירושלמי, והדבר נמסר לוועדה של ששה: 2 מהסוכנות, 2 מהוה"ל, 2 מנשיאות המגבית.

- הזמנתי לחסע את יצחק ש. והצעתי לו לעבוד במשרד הפיקוח שעל ידי יחד עם פריץ באגף הצבאי. הוא מתחילה התנגד כשני טעמים: 1) אין הוא בן זוג לפריץ, 2) הוא נתון לכסיו לבעית הסריון ורוצה לעשות עבודה אחת. הוא גם לא מאמין שבכמה זה אפשר לחקן דברים. אחרי בירורים נוספים הסכים.